

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: ČIŽINSKÁ Lucia

Obor: herectví ALD

Oponent diplomové práce: MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

Lucia Čížinská ve své práci přibližuje svůj vztah k józe a to, jak pozitivní účinek má joga na její hereckou tvůrčí práci. Uvádí tři odlišné školy jogy, kterými prošla, a poukazuje na to, v čem jsou více či méně prospěšné pro herce. Snaží se vystihnout inspiraci jogou u Stanislavského a Grotowského a nakonec ukazuje na procesu zkoušení konkrétní inscenace, v čem jí joga pomohla.

Zájem autorky o jogu je evidentně dlouhodobý, zjistila si o ní poměrně dost a po této stránce vykazuje práce solidní úroveň. Považuji za užitečné, že si spojuje vlastní praktické zkoumání s výzkumem dvou velkých reformátorů herectví a že tedy může i v budoucnu sledovat určitou konkrétní linii přístupu k herectví. Je jasné, že se jedná o téma dosti komplexní, ve kterém nelze teoretizovat bez praktického ověřování a ve kterém se Lucia dotýká choulostivé otázky duchovního rozměru herecké tvorby.

Vzhledem k tomu všemu bych rád zformuloval určité otázky, které ve mně práce vzbuzuje.

1) Zdá se mi, že by Lucia měla vědoměji rozlišovat mezi univerzální schopností člověka plně existovat v přítomnosti, k níž směřuje například právě joga a meditace, a na druhé straně mezi hereckou potřebou plně existovat na jevišti či v herním prostoru. O specifických otázkách herectví ve vztahu s problémy autocenzury píše například Declan Donellan v knize Herec a cíl.

2) Luciina práce specifické otázky herectví opomíjí a práce se tím stává poněkud odtažitou od reálného života. Tento pocit se mění v okamžiku, kdy autorka práce uvádí výhrady Jerzyho Grotowského proti mechanické aplikaci jogy do hereckého tréninku. Grotowski na základě svých bohatých zkušeností dospívá k tomu, že joga jako taková herce uvádí do stavu zklidnění mysli a připravenosti těla, ale již ne k hereckému vyzařování ven. Je škoda, že autorka vytyčené téma k řešení vzápětí odmítne s tím, že jí osobně joga přece pomáhá. Možná, že Grotowski mluví o vyšších patrech herecké práce, kterým autorka práce alespoň prozatím neumí plně porozumět.

3) A nakonec: oceňuji, že Lucia v závěru práce uvádí vlastní sestavu, ke které dospěla jako vhodnému tréninku pro herce. Jsem ale přesvědčený o tom, že skutečně smysluplná aplikace rozcviček a hereckých cvičení začíná tam, kde je vedoucí osobnost schopná pohotově reagovat na momentální atmosféru ve skupině a cíle, které bude v dalším průběhu zkoušky sledovat. Nevěřím na jednu univerzální sestavu.

K těmto třem uvedeným výhradám by se autorka práce měla vyjádřit při své obhajobě.

To vše nemění nic na tom, že si Lucia vytyčila smysluplné téma, opírá se o vlastní zkušenosti i o solidní množství odborné literatury. V ní mi ovšem chybí kniha Jany Pilátové Hnízdo Grotowského, která se věnuje nejen Grotowskému, ale i Suleržickému, Luciou zmíněnému spolupracovníkovi Stanislavského. Poslední výhrada se týká závěru, který je jen mechanickým varírováním úvodu, místo aby proměnil dílčí závěry kapitol ve výslednou formulaci poznání, které Lucii zkušenost s jogou aplikovanou na hereckou práci přináší.

Uvedl jsem řadu dílčích výhrad, ale k tomu mě vedl fakt, že mě téma práce zaujalo a inspirovalo ke kritickému přemýšlení o něm.

Bakalářskou práci d o p o r u č u j i k obhajobě.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 10.9. 2017

MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

.....

p o d p i s